

VAZBA.

1 T 67 / 53

R o z s u d k

J m é n a m r e p u b l i k y

Lidový soud v Chrudimí rozhodl po hlavním líčení dne 29. září 1953 t a k t o :

- Obvinění 1/ Jan B [redacted], nar. dne [redacted] v [redacted] [redacted], okr. V [redacted], býv. spolunajítel továrny, nyní bez zaměstnání, poslezně bytem Ch [redacted] t.č. ve vazbě,
- 2/ Oldřich B [redacted], nar. [redacted] v Ch [redacted], dříve spolunajítel továrny, poslezně skladník np. Konstruktiva, bytem Ch [redacted] t.č. ve vazbě,
- 3/ Vladimír B [redacted], nar. [redacted] v Ch [redacted], býv. spolunajítel továrny, poslezně úředník np. Stavomontáže, bytem v [redacted] t.č. ve vazbě,
- 4/ Eva B [redacted], roz. S [redacted], nar. [redacted] v Ch [redacted], dříve úřednice, nyní v domácnosti, bytem Ch [redacted]
- 5/ Miroslava B [redacted], roz. S [redacted], nar. [redacted] v S [redacted] okr. S [redacted], v domácnosti, bytem Ch [redacted]
- 6/ Ladislav S [redacted], nar. [redacted] ve S [redacted], okr. Ch [redacted], dříve pakařský dělník, nyní školník, bytem Ch [redacted]
- 7/ Marie S [redacted], roz. N [redacted], nar. dne [redacted] v Ch [redacted], bytem Ch [redacted]

j s o u v i n n i ,

že Jan B [redacted], Oldřich B [redacted] a Vladimír B [redacted], Eva B [redacted] a Miroslava B [redacted] v době od března 1950 do srpna 1953 v Ch [redacted] hromadění a ukryvání značných zásob koží a galanterního zboží v celkové ceně kolem 400.000 Kčs, se dopustili nekalého jednání, které by mohlo ohrozit plynulé zásobování předměty potřeby alespoň části obyvatelstva nějakého místa, přičemž Jan, Oldřich a Vladimír B [redacted] se tohoto činu dopustili za okolností zvláště přitěžujících. Ladislav S [redacted] a Marie S [redacted] v téže době a tamtéž úmyslně Oldřichu a Evě B [redacted] poskytli pomoc ku spáchání trestného činu ohrožení zásobování tím, že těchto zatajované zboží uskladnili ve svém bytě.

T í m s p á c h a l i .

Jan B [redacted], Oldřich B [redacted] a Vladimír B [redacted] trestný čin ohrožení zásobování podle §u 134 odst. 1, 2 písm. c) tr.zák.,
Eva B [redacted] a Miroslava B [redacted] trestný čin ohrožení zásobování podle §u 134 odst. 1 tr.zák.,
Ladislav S [redacted] a Marie S [redacted] pomoc k trestnému činu ohrožení

zadržování podle §u 7/2 ,134/1 tr.z.

a odsuzují se

Jan B. [redacted] podle §u 134 odst. 2 tr.zák. se zretalám na § 22 odst. 2 tr.zák, k dodatkovému trestu odnětí svobody jednoho roku,

Oldřich B. [redacted] a Vladimír B. [redacted] podle §u 134 odst. 2 tr.zák. každý k trestu odnětí svobody na dobu šesti let,

Eva B. [redacted] a Miroslava B. [redacted] podle §u 134 odst. 1 tr.zák. každá k trestu odnětí svobody na dobu jeden a půl roku,

Ladislav S. [redacted] a Marie S. [redacted] podle §u 134 odst. 1 tr.zák. každý k trestu odnětí svobody na dobu osmi měsíců a každý k trestu peněžitému 300 Kčs, v případě nedobytnosti k náhradnímu trestu odnětí svobody jednoho měsíce.

Podle §u 134 odst. 2 tr.zák. propadá veškeré jmění obviněných Oldřicha B. [redacted] a Vladimíra B. [redacted] ve prospěch státu.

Podle §u 47 tr.zák. propadá veškeré jmění obviněných Evy B. [redacted] a Miroslavy B. [redacted] ve prospěch státu.

Podle §u 55 a tr.z. prohlašují sa věci zajištěné u obviněného Jana B. [redacted] uvedené pod pol. 1 -121 v seznamu ze dne 8.9.1953 za propadlé ve prospěch státu.

Podle §u 43 tr.z. vyslovují se u obviněných Oldřicha B. [redacted] Vladimíra B. [redacted] Evy B. [redacted] a Miroslavy B. [redacted] ztráta občanských práv, při čemž podle §u 44 odst. 3 tr.zák. doba k jejich opětovnému navrácení se stanoví u obviněných Oldřicha B. [redacted] a Vladimíra B. [redacted] na dobu šesti let, a u obviněných Evy B. [redacted] a Miroslavy B. [redacted] na dobu pěti let.

Obvinění Jan B. [redacted], Oldřich B. [redacted] a Vladimír B. [redacted] jsou povinni podle §u 68 tr.z. nahraditi z nákladů zadržovaných státem náklady spojené se zadržáním ve vazbě a s výkonem trestů jim uložených a každý jednu šestinu státních státem zadržovaných nákladů.

Obviněné Eva B. [redacted] a Miroslava B. [redacted] jsou povinny nahraditi každá jednu šestinu a

obvinění Ladislav S. [redacted] a Marie S. [redacted] každý jednu dvanáctinu nákladů zadržovaných státem,

a všichni tito obvinění jsou povinni nahraditi náklady spojené s výkonem trestů jim uložených.

Odůvodnění

Z obsahu trestního oznámení, z výsledků provedené prohlídky ze svědecké výpovědi svědků, Josefa K. [redacted] a Karla B. [redacted] bylo zjištěno

Jan B. [redacted] byl od r. 1905 samostatným podnikatelem, který vlastnil nejdříve obchod s obuvnickými potřebami, později k tomuto obchodu zavědł výrobu svrčků obuv, při čemž zaměstnával nejprve tři námezdní síly. Postupně sybji činnost rozšiřoval a později v r. 1925 výrobu změnil a rozšířil na tovární výrobu v kožené, dřevěné a kovové galanterie. V roce 1936 své dva syny spolubviněné Oldřicha a Vladimíra B. [redacted], kterým sa dostalo příslušného obchodního vzdělání, učinil svými společníky. Zaměstnával 5 - 15 dělníků, z jejich práce se všichni tito společníci obhacovali až do r. 1950. V této době následkem pokračujícího zatlačování

soukromého podnikání B. svůj rodinný podnik zlikvidovali. Při zastavení převozu v závodě zůstalo na skladech značné množství hotových výrobků a polotovárů, které B. neuznali za vhodné předat do socialistického výrobního a distribučního sektoru, nýbrž rozdělili samo o ně v úmyslu je ve vhodné chvíli zpěněžit a ukryli je v různých skrýších.

V roce 1952 byla u Jana B. jedna taková skrýš objevena a Jan B. byl zatčen a spolu se svojí manželkou rozsudkem lidového soudu v Chrudimě ze dne 24. 2. 1953 Pt. 590/52 odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu 5 let a k dalším trestům vedlejšími. Díky valkové amnestii přes republiku ze dne 4. 5. 1953 mohl Jan B. děkovat, že jako osoba starší 60 let, byl z trestu propuštěn. Jeho synové Oldřich a Vladimír B. unikli v r. 1952 trestnímu stíhání nepravdivým tvrzením, že své podíly již rozprodali. S prováděných domovních prohlídek je zjištěno, že zboží ale ukryvali, při čemž Oldřichu a své B. poskytl pomoc spoluobvinění Ladislav a Marie S.

A nyní k jednotlivým obviněným. Obviněný Jan B. pochází z dělnické rodiny, ale zářím svého obchodu se dostal mezi živnostníky, jejichž vlivem a osobními styky s bankovními spekulanty se dostal do řad továrníků největších té vykořisťovatelů pracujících. V roce 1949, kdy měl za povinnost přihlásit veškeré zásoby ke zdanění, nepřihlásil zboží, které měl ukryté na své domě čp. Jiz od r. 1942 společně s Oldřichem a Vladimírem B. v roce 1950 ukryl další výrobky a polotovary, které při likvidování podniku po rozdělení se spolčnický na něho připadly. Tyto výrobky byly u obviněného v roce 1952 nalazeny, obviněný byl odsouzen, ale nepřiznal, že ukryvá ještě další značné množství zboží.

Obviněný Oldřich B. absolvoval gymnasium a obchodní akademii, nejdříve byl u svého otce zaměstnan jako úředník a v roce 1936 se stal společníkem svého otce a vedl podnik po straně administrativní až do r. 1950. V roce 1938 byla na obviněného převedena i jedna třetina majetku. V roce 1944 se oženil s svou S. úřednicí, z dělnické rodiny. V roce 1949 nepřihlásil zásoby zboží, které měl společně se svým otcem a bratrem uloženy od r. 1942. Dále v roce 1950 po likvidování firmy položil v seznamu uvážené zboží za pomoci své manželky Evy B. u spoluobviněných manželů S.

Vladimíru B. se dostalo obdobného vzdělání jako Oldřichu B., a na víc ještě navštěvoval odbornou školu v Londýně. V roce 1927 nastoupil jako učatník a později jako zástupce v závodě svého otce a v r. 1939 převzal vedení výroby tohoto podniku až do jeho likvidace. V roce 1938 se oženil s Miroslavou S. za 100 Kč zbytkového statku. V roce 1949 také nepřihlásil velké množství zboží, které také společně s otcem a bratrem ukryl. Zboží, které připadlo na něho po ukončení výroby, nechal do oběhu a ukryval je v podkrovní místnosti půdy. Obtahnovač belgické kamny tak uložil ve sklepech pod uhlí.

Eva H. pochází z dělnické rodiny, vychodila obchodní školu a v r. 1942 nastoupila jako úřednice u fy B. a spol. V roce 1944 se s ní oženil Oldřich B. a z tohoto manželství má pět dětí. Zboží, které její manžel při likvidování firmy v roce 1950 přinášel do bytu, odvážela na dětském kočárku ke svým rodičům za účelem ukrytí.

Miroslava B. pochází z rodiny zbytkového statkáře, má jednoho surozence a za Vladimíra B. se provdala v

roce 1938. V roce 1952 věděla, že při ukoupení provozu nosí domů manžel různé výrobky a uskladňuje je. Věděla také, že Vladimír B. přinesl uvedené balíčky do přístěnku podkrovní místnosti. Obviněná znala obsah balíček, neboť manžel jí řekl, že si nosí tyto věci z podniku a oba sama jak před vyšetřujícími orgány doznala, si z nich brala různé drobné věci. Zúčastnila se tedy jejich zadržování a ukryvání. Do uvedené místnosti nepustila ani svoji matku, která tam měla uložené svoje věci, neboť vždy s ní pro potřebné věci došla. Svého manžela měla k tomu, aby uvedené věci někam odvezl nebo uschoval, by jí doma neměl.

Obvinění manželé Ladislav a Marie S. pocházejí z drobných poměrů a byli vždy živi z rukou práce. Věděli, že jejich dcera vezí do jejich bytu v dětském kočárku zboží, které bylo vyráběno v podniku, jehož společníkem manžel jejich dcery byl. Na místo, aby svým třídním uvědoměním působili na P. aby vaše výrobky prodali spotřebitelům, pomáhali jejich uskladněním ve svém bytě k jejich krytí.

Obviněný Jan B. doznává, že kůže a jiné věci hromadil a ukryval a hájí se, že neměl v úmyslu použití nahromaděných zásob k spekulacím účelům a že zásoby nedíval oběhu, neboť je měl ukryty již od r. 1942. Dodatečně naláženou skryš prý nauvedl hned při prvním vyšetřování z toho důvodu, že se obával trastiho stíhání spoluobviněných synů Oldřicha a Vladimíra P.

Obviněný Oldřich B. rovněž doznává, že zásoby hromadil a ukryval a hájí se, že na zboží při soupisu v roce 1948 zapoměl, neboť k soupisu byla dína krátká lhůta. Později zatajné zboží již ukryval vědomě a uschoval si je pro vlastní potřebu a zlepšení finanční situace své rodiny. Počítal s tím, že část zboží rozprodá, nebo smění. Domníval se prý, že kůže se nanodí k normální výrobě a spotřebě.

Obviněný Vladimír B. se hájí, že kůži na půdě ukryval z toho důvodu, aby nemuseli výrobu zarážet, když by nedostali přídel v případě omezení lehkého průmyslu a že by byl ochoten po měnové reformě prodati výrobky i s prodělkem.

Obviněná Eva B. rovněž doznává, že zboží dovážela ke svým rodičům za účelem ukrytí a hájí se, že jí manžel říkal, že věci jsou přihlášené a že musila manželka poslechnouti.

Obviněná Miroslava B. se hájí, že manželovi říkala, že zabavené věci u sebe nechce a on že jí prohlásil, aby se o to nestarala, že to jsou jeho věci.

Obviněný Ladislav S. a Marie S. doznávají, že si byli vědomi toho, že není správné, když dovolili, aby zboží bylo u nich ukryváno, domnívali se prý, že P. tím chtějí přilákat děti svým a že se jedná o zboží hlášené.

Ze seznamu zabaveného zboží je patrné, že u obviněných bylo nalázeno 50 různých druhů kůží nejlepší jakosti a takové množství drobných potřeb, které byly naléhavě nutné pro uspokojování potřeb obyvatelstva v době činu a že hromadění a ukryvání zabavených věcí mohlo ohroziti plynulé zásobování obyvatelstva těmito potřebami. Z množství a jakosti ukryvaných věcí vychází na javo, že obvinění ukryvali zboží ke spekulacím účelům. Obhájce obviněného Jana B. že zboží ukryli v roce 1942 není důvodnou, neboť od 1945 do nynějška měl dosti času, aby zboží do oběhu uvědl. Obhájce Oldřicha P. že na zboží při soupisu v r. 1948 zapoměl, je pouhou výmluvou. Sam doznává, že zboží ukryval, aby ho později prodal nebo

vyměnil a tak zlepšil finanční situaci své rodiny. Tato jeho obhajoba ho však nemůže zbavit viny, neboť měl možnost svoji práci zajistit i výživu své rodiny jako jiní pracující. Zabavené zboží pak převzal např. Remeslnické potřeby k dalšímu zpracování a není pravdivá obhajoba obviněného, že by se nehodilo k výrobě a spotřebě.

Také obhajoba Vladimíra B. že chtěl pokračovat ve výrobě i když by neměl přiděl, není důvodnou, neboť mána plánované hospodářství a není možné, aby někdo ze zatajených zásob pro svůj zisk vyráběl.

Obviněná Eva B. jako všichni ostatní obvinění věděla již z trestní věci proti jejich otci Janu B., že se jedná o věci nepřihlášené. Po odsouzení Jana B. obviněná Eva B. se svým manželem Oldřichem B. přenášela zboží ukryvané v bytě svých rodičů na jiné místo, aby tam bylo bezpečněji ukryto.

Také obviněná Miroslava B. doznává, že si brala z ukryvaného zboží drobné věci jako nitě, provazy, jehly a pod. a z množství a jakosti ukryvaného zboží musela sázeti, že jeho ukryvání by mohlo ohrozit plynulé zásobování alespoň části obyvatelstva nějakém místě těmito potřebami.

Z vyliceného je patrné, že všichni obvinění se dopustili nekalého jednání jak je má na mysli ustanovení §u 134 tr. zák. Obvinění Jan, Oldřich a Vladimír B. jednali za okolností zvláště přítěžujících. Tyto přítěžující okolnosti jsou patrné nejen z množství, hodnoty a kvality ukryvaných věcí, nýbrž také z toho, že obvinění ukryvali, že v době, kdy nás znarodněný průmysl tyto suroviny nutně potřeboval zvláště pro výrobu exportního zboží. Jednání všech obviněných je značně pro společnost nebezpečné. V jednání obviněných Jana, Oldřicha a Vladimíra B. spočívá tedy skutková podstata trestného činu ohrožení zásobování podle §u 134 odst. 1, 2, c / tr. zák. V jednání obviněných Evy B. a Miroslavy B. je pak osazena skutková podstata trestných činů ohrožení zásobování podle §u 134 odst. 1 tr. zák.

Obvinění Ladislav S. a Marie S. rovněž věděli, že se jedná o zboží, které nebylo přihlášeno, neboť by obvinění Eva a Oldřich B. neměli důvodu, aby je u nich ukryvali. V jejich jednání, které je rovněž pro společnost nebezpečné spočívá skutková podstata pomoci k trestnému činu ohrožení zásobování podle §u 7 134 odst. 1 tr. z.

Obviněným Janu B., Oldřichu B. a Vladimíru B. byl trest vyměřen dle §u 134 odst. 2 tr. zák., při čemž obviněnému Janu B. byl trest se zřetelem na rozsudek lidového soudu v Chrudimi ze dne 24.2.1953 č.j. 1 T 11 / 53 uložen podle §u 22 odst. 2 tr. z. trest dodatkový, neboť většinu trestné činnosti se obviněný dopustil před vyhlášením shora uvedené rozsudku. Obviněným Evě B. a Miroslavě B. byl pak trest odnětí svobody vyměřen dle §u 134 odst. 1 tr. z. Rovněž Ladislavu S. a Marii S. byl jako trest odnětí svobody tak trest přinejvýše vyměřen dle §u 134 odst. 1 tr. z. Vyřek o propadnutí jmění u obviněných Oldřicha B. a Vladimíra B. jest odůvodněn §em 134 odst. 2 tr. z. U obviněného Jana B. bylo pak vysloveno propadnutí jmění již rozsudkem lidového soudu v Chrudimi z 24.2.1953 č.j. 1 T 11/53.

Obviněné Eva B. a Miroslava B. ukryvaly zboží značné hodnoty, aniž by měly zájem na potřeby všech pracujících, kteří se vzhledem k vzrůstající životní úrovni v těchto věcech sháněli a projevíly tedy svým trestným činem nepřátelství k lidově demokratické

řádu republiky a bylo také všakeré jejich jmění prohlášeno dle §u 47 tr.z. za propadlé ve prospěch státu.

Propadnutí věci zjištěných a obviněného Jana B. a uvedených pod pol. 1 - 121 seznamu ze dne 8.9.53, jest odůvodněno §em 55 a tr.z. neboť obviněný ukryváním jejich na půdě užil jejich ke spáchání trestného činu.

Při výměře trestu u všech obviněných přihlédl soud k značnému stupni nebezpečnosti jejich trestných činů pro společnost. Tuto vidí soud ponajvíce v té okolnosti, že všichni obvinění mají podíl na tom, že i jejich vinou vznikala nespokojenost pracujících nad nedostatkem obecných věcí denní potřeby. Všakeré ukryté věci byly vyráběny rukami dělníků za tím cílem, aby sloužily svému účalu a ne pro spekulacní zámyšly obviněných B.

Soud již při skutkovém zjištění uvedl podstatné věci k osobě obviněných a uvádí tedy jen tu okolnost, že na rodině B. je více jaké hodnoty několik dělníků vytvořilo svým zaměstnavatelům za kapitalistického zřízení. Z jejich práce žily přapychovým životem tři rodiny a při tom vznikly uvedené zásoby, o kterých se domnívají obvinění B., že je získali svým přičiněním. Z přiložené osobní korespondence Oldřicha a Vladimíra B. je vidět, že jsou typickými představiteli rozpadávajícího se kapitalistického řádu. Svědčí o tom rozpory, které měli jak bratři mezi sebou tak i mezi otcem. Tyto rozpory vznikaly z jejich stále rostoucí touhy po větším zisku a shodli se jenom tehdy, jež náleželi se uchování zisku, jak je z celého uvedeného případu zřejmé.

Míra zavinění Jana, Oldřicha a Vladimíra B. je největší intenzity. Také zavinění Evy B. je větší než u Miroslavy P. což je však při výměře trestu vyváženo poměry obviněné Evy B. a její třídní příslušností. Nejmenší míru zavinění pak nesou manželé S., neboť tito poskytli pomoc jenom Evě a Oldřichu B.

Všam obviněným B. přitěžovalo, že v trestném činu pokračovali delší dobu a že projevili trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému zřízení. Obviněným Janu, Oldřichu, Vladimíru a Miroslavě B. nepolehčovalo ničeho. Evě B., Ladislavu a Marii B. polehčovalo, že vadili před trestným činem rádný život pracujícího člověka a soud vidí u nich snažší možnost nápravy.

U obviněného Jana B. byla vyslovena ztráta občanských práv občanských na dobu 10ti let shora citovaným rozsudkem lidového soudu v Chrudimi ze dne 24.2.1953 č.j.1 T 11/53. Obviněným Oldřichu a Vladimíru B. byl uložen trest odnětí svobody převyšující dvě leta a jest u těchto obviněných ztráta občanských práv odůvodněna ustanovením §u 43/1 tr.z. Obviněné Eva a Miroslava B. projevily svým trestným činem nepřátelství k lidově demokratickému řádu, jak bylo shora prokázáno a jest u nich ztráta občanských práv odůvodněna ustanovením §u 43 odst. 1 tr.z. Výrok o době k opětovnému nabytí občanských práv u obviněných Oldřicha B., Vladimíra B., Evy B. a Miroslavy B. je odůvodněn §em 44. odst. 3 tr.z.

Podmíněné odsouzení u všech obviněných je vyloučeno ustanovením §u 134 tr.z.

Obviněným byla uložena povinnost hraditi náklady trestního řízení, které jednak souvisí s trestným činem, jímž byli uznáni vinnými a sice u obviněných Jana B., Oldřicha B. a Vladimíra B.

7
B náklady spojené se zadržením ve vazbě a s výkonem trestů jim uložených. Pokud se jedná o náklady, které nelze oddělit, stanovil soud jejich výši podle stupně jejich zavinění a podle jejich majetkových poměrů, asice u obviněných Jana, Oldřicha, Vladimíra, Evy a Mirslavy B jednou šestinou, a u obviněných Ladislava a Marie S jednou dvanáctinou.

Peččení o odvolání: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání, které se podává do tří dnů od vyhlášení rozsudku po případě do tří dnů od jeho doručení, jestliže obviněný v těžké lhůtě to učiní. Odsuzujícímu rozsudku může odporovat obviněný pro nesprávnost kterékoli výroku, který se ho přímo týká.

V Ch r a d i m l i , dne 29. září 1953.

Marie Valášková
Za správnost vyhotovení
vedoucí kancel. oddělení:

Marie Valášková